

Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības “Oficiālajā Vēstnesī” un ir pieejamas datubāzē “Eur-Lex”. Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

► **B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2010/13/ES**

(2010. gada 10. marts),

par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva)

(kodificēta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

	Nr.	Lappuse	Datums
► M1 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1808 (2018. gada 14. novembris)	L 303	69	28.11.2018.

Labota ar:

► **C1** Kļūdu labojums, OV L 263, 6.10.2010., 15. lpp. (2010/13/ES)

▼B**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA
2010/13/ES****(2010. gada 10. marts),****par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un
administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo
mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju
pakalpojumu direktīva)****(kodificēta versija)****(Dokuments attiecas uz EEZ)****I NODAĻA****DEFINĪCIJAS***1. pants*

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

▼M1

a) "audiovizuālo mediju pakalpojums" ir:

i) pakalpojums, kā definēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. un 57. pantā, kura vai no kura nošķiramas daļas galvenais nolūks ir ar mediju pakalpojumu sniedzēja redakcionālu atbildību piedāvāt raidījumus plašākai sabiedrībai, lai to informētu, izklaidētu vai izglītotu, izmantojot elektronisko komunikāciju tīklus Direktīvas 2002/21/EK 2. panta a) punkta nozīmē; šādi audiovizuālo mediju pakalpojumi ir vai nu televīzijas apraide, kā definēts šā punkta e) apakšpunktā, vai arī audiovizuālo mediju pakalpojumi pēc pieprasījuma, kā definēts šā punkta g) apakšpunktā;

ii) audiovizuāls komercpaziņojums;

aa) "video koplietošanas platformas pakalpojums" ir pakalpojums, kā definēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. un 57. pantā, kura vai no kura nošķiramas daļas galvenais nolūks vai kura būtiskas funkcionalitātes galvenais nolūks ir bez mediju pakalpojumu sniedzēja redakcionālas atbildības piedāvāt raidījumus, lietotāju veidotus video vai abus plašākai sabiedrībai, lai to informētu, izklaidētu vai izglītotu, izmantojot elektronisko komunikāciju tīklus Direktīvas 2002/21/EK 2. panta a) punkta nozīmē, kur to organizāciju nosaka video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs, tostarp ar automātiskiem līdzekļiem vai algoritmiem, jo īpaši, izrādot, marķējot un sekvencējot;

b) "raidījums" ir kustīgu attēlu kopums ar skaņu vai bez tās, kas neatkarīgi no tā garuma veido atsevišķu vienību raidījumu programmā vai katalogā, kuru izveidojis mediju pakalpojumu sniedzējs, tostarp pilnmetrāžas filmas, videoklipi, sporta pasākumi, situāciju komēdijas, dokumentālās filmas, bērnu raidījumi un oriģināllugas;

▼ M1

- ba) “lietotāja veidots video” ir kustīgu attēlu kopums ar skaņu vai bez tās, kas neatkarīgi no tā garuma veido atsevišķu vienību, ko rada lietotājs un video koplietošanas platformā augšupielādē minētais lietotājs vai jebkurš cits lietotājs;
- bb) “redakcionāls lēmums” ir lēmums, kuru regulāri pieņem nolūkā īstenot redakcionālo atbildību un kurš ir saistīts ar audiovizuālo mediju pakalpojuma ikdienā veicamo darbību;

▼ B

- c) “redakcionāla atbildība” ir efektīva kontrole gan attiecībā uz raidījumu izvēli, gan uz to organizāciju, kuru nodrošina vai nu hronoloģisku raidījumu programmu televīzijas apraides gadījumā, vai arī katalogā, ja tie ir audiovizuālo mediju pakalpojumi pēc pieprasījuma. Redakcionāla atbildība ne vienmēr ietver juridisku atbildību saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas attiecas uz saturu vai sniegtajiem pakalpojumiem;
- d) “mediju pakalpojumu sniedzējs” ir fiziska vai juridiska persona, kurai ir redakcionāla atbildība par audiovizuālo mediju pakalpojuma audiovizuālā satura izvēli un kura nosaka veidu, kādā tas tiek organizēts;

▼ M1

- da) “video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs” ir fiziska vai juridiska persona, kas sniedz video koplietošanas platformas pakalpojumu;

▼ B

- e) “televīzijas apraide” (t. i., lineārs audiovizuālo mediju pakalpojums) ir audiovizuālo mediju pakalpojums, ko sniedz mediju pakalpojumu sniedzējs raidījumu vienlaicīgai skatīšanai, pamatojoties uz raidījumu programmu;
- f) “raidorganizācija” ir mediju pakalpojumu sniedzējs, kas nodrošina televīzijas apraidi;
- g) “audiovizuālo mediju pakalpojums pēc pieprasījuma” (t. i., nelineārs audiovizuālo mediju pakalpojums) ir audiovizuālo mediju pakalpojums, ko sniedz mediju pakalpojumu sniedzējs raidījumu skatīšanai brīdī, ko izvēlēties lietotājs, un pēc lietotāja individuāla lūguma, pamatojoties uz mediju pakalpojuma sniedzēja piedāvātu raidījumu katalogu;

▼ M1

- h) “audiovizuāls komercpaziņojums” ir attēli ar skaņu vai bez tās, kas ir paredzēti, lai tieši vai netieši reklamētu fiziskas vai juridiskas personas, kas veic saimniecisko darbību, preces, pakalpojumus vai tēlu; šādi attēli pavada raidījumu vai lietotāja veidotu video vai ir iekļauti raidījumā vai lietotāja veidotā video par samaksu vai līdzīgu atlīdzību vai pašreklāmas nolūkā. Audiovizuālu komercpaziņojumu veidi ir cita starpā televīzijas reklāma, sponsorēšana, televeikals un produktu izvietošana;

▼ B

- i) “televīzijas reklāma” ir jebkura veida paziņojuma apraide vai nu par samaksu, vai līdzīgu atlīdzību vai apraide, ko valsts vai privāts uzņēmums vai fiziska persona veic pašreklāmas nolūkā sakarā ar tirdzniecību, uzņēmējdarbību, amatu vai profesiju, lai veicinātu preču vai pakalpojumu, tostarp nekustamā īpašuma, tiesību un pienākumu, piedāvājumu par samaksu;

▼ B

- j) “slēpts audiovizuāls komercpaziņojums” ir preču, pakalpojumu, nosaukuma, preču zīmes, preču ražotāja vai pakalpojumu sniedzēja darbību atveidojums raidījumos, kad šādu atveidojumu mediju pakalpojumu sniedzējs ir iecerējis kā reklāmu un kas varētu maldināt skatītāju par tā būtību. Šāds atveidojums jo īpaši uzskatāms par apzinātu, ja tas ir par samaksu vai līdzīgu atlīdzību;

▼ M1

- k) “sponsorēšana” ir jebkurš publisku vai privātu uzņēmumu vai fizisku personu, kas nav iesaistīti audiovizuālo mediju pakalpojumu vai video koplietošanas platformas pakalpojumu sniegšanā vai audiovizuālu darbu veidošanā, ieguldījums audiovizuālo mediju pakalpojumu, video koplietošanas platformas pakalpojumu, lietotāju veidotu video vai raidījumu finansēšanā nolūkā popularizēt savu nosaukumu, preču zīmi, tēlu, darbību vai ražojumus;

▼ B

- l) “televeikals” ir tiešs piedāvājums, pārraidīts sabiedrībai nolūkā piedāvāt par samaksu preces vai pakalpojumus, tostarp nekustamo īpašumu, tiesības un pienākumus;

▼ M1

- m) “produktu izvietošana” ir jebkurš audiovizuāla komercpaziņojuma veids, kas sastāv no produktu, pakalpojumu vai to preču zīmju iekļaušanas vai kas sastāv no atsaucēm uz tiem, demonstrējot tos raidījumā vai lietotāju veidotā video par samaksu vai līdzīgu atlīdzību;

▼ B

- n) “Eiropas darbi” ir:

i) darbi, kuri ir tapuši dalībvalstīs;

ii) darbi, kuri ir tapuši Eiropas trešās valstīs, kas ir pievienojušās Eiropas Padomes Eiropas Konvencijai par pārrobežu televīziju, un kuri atbilst 3. punkta nosacījumiem;

iii) kopražojuma darbi saskaņā ar nolīgumiem audiovizuālajā nozarē, kas noslēgti starp Savienību un trešām valstīm, un atbilst minēto nolīgumu nosacījumiem.

2. Šā panta 1. punkta n) apakšpunkta ii) un iii) punktu piemēro ar nosacījumu, ka darbiem, kas tapuši dalībvalstīs, attiecīgajā trešā valstī nepiemēro diskriminējošus pasākumus.

3. Šā panta 1. punkta n) apakšpunkta i) un ii) punktā minētie darbi ir darbi, kurus galvenokārt veidojuši autori un darba ņēmēji, kuri dzīvo vienā vai vairākās šajos punktos minētajās valstīs, ja tie atbilst vienam no šādiem trīs nosacījumiem:

i) tos ir veidojis viens vai vairāki producenti, kuri veic uzņēmējdarbību vienā vai vairākās no šīm valstīm;

ii) darbu veidošanu pārrauga un faktiski kontrolē viens vai vairāki producenti, kuri veic uzņēmējdarbību vienā vai vairākās no šīm valstīm;

▼ B

iii) šo valstu līdzproducentu ieguldījums līdzproducēšanas kopējos izdevumos ir dominējošs, un līdzproducēšanu nekontrolē viens vai vairāki producenti, kas veic uzņēmējdarbību kādā citā valstī.

4. Darbus, kas nav Eiropas darbi 1. punkta n) apakšpunkta nozīmē, bet ir tapuši pēc divpusējiem līdzproducēšanas līgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm uzskata par Eiropas darbiem, ja līdzproducenti no Savienības nodrošina lielāko kopējo ražošanas izmaksu daļu un ja ražošanu nekontrolē viens vai vairāki producenti, kas veic uzņēmējdarbību ārpus dalībvalstu teritorijas.

II NODAĻA

▼ M1

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI PAR AUDIOVIZUĀLO MEDIJU PAKALPOJUMIEM

▼ B*2. pants*

1. Katra dalībvalsts nodrošina, lai visi tās jurisdikcijā esošo mediju pakalpojumu sniedzēju sniegtie audiovizuālo mediju pakalpojumi atbilstu šīs dalībvalsts tiesību sistēmas noteikumiem, ko piemēro plašākai sabiedrībai paredzētiem audiovizuālo mediju pakalpojumiem.

2. Šajā direktīvā dalībvalsts jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji ir:

a) mediju pakalpojumu sniedzēji, kuri veic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī saskaņā ar 3. punktu;

b) mediju pakalpojumu sniedzēji, uz kuriem attiecas 4. punkts.

3. Šajā direktīvā uzskata, ka turpmāk norādītajos gadījumos mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību dalībvalstī:

a) mediju pakalpojumu sniedzēja galvenais birojs ir šajā dalībvalstī un redakcionālus lēmumus par audiovizuālo mediju pakalpojumiem pieņem minētajā dalībvalstī;

▼ M1

b) ja mediju pakalpojumu sniedzēja galvenais birojs ir vienā dalībvalstī, bet redakcionālus lēmumus par audiovizuālo mediju pakalpojumiem pieņem citā dalībvalstī, tad uzskata, ka mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā darbojas nozīmīga daļa tā darbaspēka, kas ir iesaistīts ar raidījumiem saistītajā audiovizuālo mediju pakalpojumu darbībā. Ja ar raidījumiem saistītajās audiovizuālo mediju pakalpojumu darbībās iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa darbojas katrā no minētajām dalībvalstīm, tad uzskata, ka mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā ir tā galvenais birojs. Ja nevienā no šīm dalībvalstīm nedarbojas ar raidījumiem saistītajās audiovizuālo mediju pakalpojumu darbībās iesaistītā darbaspēka nozīmīga daļa, tad uzskata, ka mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā tas pirmo reizi sāka darbību saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, ar noteikumu, ka tas uztur stabilu un efektīvu saikni ar minētās dalībvalsts ekonomiku;

▼B

c) ja mediju pakalpojumu sniedzēja galvenais birojs ir dalībvalstī, bet lēmumus par audiovizuālo mediju pakalpojumiem pieņem trešā valstī vai arī otrādi, uzskata, ka tas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī, ar nosacījumu, ka šajā dalībvalstī darbojas nozīmīga daļa audiovizuālo mediju pakalpojumu darbībās iesaistītā darbaspēka.

4. Uzskata, ka mediju pakalpojumu sniedzēji, kam nav piemērojami 3. punktā minētie noteikumi, atrodas dalībvalsts jurisdikcijā, ja:

a) tie izmanto satelīta raidošo zemesstaciju, kas atrodas šajā dalībvalstī;

b) kaut gan tie neizmanto satelīta raidošo zemesstaciju, kas atrodas šajā dalībvalstī, tie izmanto tā satelīta resursus, kas pieder šai dalībvalstij.

5. Ja to, kuras dalībvalsts jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs, nevar noteikt saskaņā ar 3. un 4. punktu, kompetentā dalībvalsts ir tā, kurā mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. līdz 55. panta nozīmē.

▼M1

5.a Dalībvalstis nodrošina, lai mediju pakalpojumu sniedzēji informētu kompetentās valstu regulatīvās iestādes vai struktūras par visām izmaiņām, kas var ietekmēt jurisdikcijas noteikšanu saskaņā ar 2., 3. un 4. punktu.

5.b Dalībvalstis izveido un atjaunina to jurisdikcijā esošo mediju pakalpojumu sniedzēju sarakstu un norāda, uz kuriem 2.–5. punktā izklāstītajiem kritērijiem to jurisdikcija balstās. Dalībvalstis dara Komisijai zināmu minēto sarakstu, tostarp visus tā atjauninājumus.

Komisija nodrošina, ka šādus sarakstus dara pieejamus centralizētā datubāzē. Ja ir neatbilstības starp sarakstiem, Komisija sazinās ar attiecīgajām dalībvalstīm, lai rastu risinājumu. Komisija nodrošina, lai valstu regulatīvajām iestādēm vai struktūrām būtu piekļuve minētajai datubāzei. Komisija informāciju datubāzē dara publiski pieejamu.

5.c Ja, piemērojot šīs direktīvas 3. vai 4. pantu, attiecīgās dalībvalstis nespēj vienoties, kurai dalībvalstij ir jurisdikcija, tās bez liekas kavēšanās jautājumu iesniedz Komisijai. Komisija var lūgt Eiropas Audiovizuālo mediju pakalpojumu regulatoru grupu (*ERGA*) sniegt atzinumu par šo jautājumu saskaņā ar 30.b panta 3. punkta d) apakšpunktu. *ERGA* sniedz šādu atzinumu 15 darbdienu laikā no Komisijas pieprasījuma iesniegšanas brīža. Komisija pienācīgi informē kontaktkomiteju, kas izveidota ar 29. pantu.

Kad Komisija pieņem lēmumu, ievērojot 3. panta 2. vai 3. punktu vai 4. panta 5. punktu, tā lemj arī par to, kurai dalībvalstij ir jurisdikcija.

▼B

6. Šī direktīva nav piemērojama audiovizuālo mediju pakalpojumiem, kas paredzēti uztveršanai tikai trešās valstīs un ko tieši vai netieši ar standarta galaiekārtām neuztver auditorija vienā vai vairākās dalībvalstīs.

▼M1*3. pants*

1. Dalībvalstis nodrošina uztveršanas brīvību un savā teritorijā neie robežo audiovizuālo mediju pakalpojumu retranslāciju no citām dalībvalstīm tādu apsvērumu dēļ, kuri ietilpst šīs direktīvas koordinētajās jomās.

2. Dalībvalstis var uz laiku atkāpties no šā panta 1. punkta, ja audiovizuālo mediju pakalpojums, ko sniedz citas dalībvalsts jurisdikcijā esošs mediju pakalpojumu sniedzējs, klaji, nopietni un smagi pārkāpj 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 6.a panta 1. punktu vai apdraud sabiedrības veselību, vai rada nopietnu un smagu tās apdraudējuma risku.

Šā punkta pirmajā daļā minēto atkāpi piemēro, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) iepriekšējo 12 mēnešu laikā mediju pakalpojumu sniedzējs ir vismaz divreiz jau veicis vienu vai vairākas pirmajā daļā aprakstītās rīcības;
- b) attiecīgā dalībvalsts rakstiski ir paziņojusi mediju pakalpojumu sniedzējam, dalībvalstij, kuras jurisdikcijā ir minētais pakalpojumu sniedzējs, un Komisijai par varbūtējo pārkāpumu un par samērīgiem pasākumiem, ko tā nodomājusi veikt, ja jebkāds šāds pārkāpums atkārtotos.
- c) attiecīgā dalībvalsts ir ievērojusi mediju pakalpojumu sniedzēja tiesības uz aizstāvību un jo īpaši – devusi minētajam pakalpojumu sniedzējam iespēju paust savus uzskatus par varbūtējiem pārkāpumiem; un
- d) apspriešanās ar dalībvalsti, kuras jurisdikcijā ir pakalpojumu sniedzējs, un Komisiju nav noslēgušās ar izlīgumu viena mēneša laikā pēc tam, kad Komisija saņēmusi b) apakšpunktā minēto paziņojumu.

Triju mēnešu laikā pēc tam, kad saņemts paziņojums par attiecīgās dalībvalsts veiktajiem pasākumiem, un pēc tam, kad Komisija lūgusi *ERGA* sniegt atzinumu saskaņā ar 30.b panta 3. punkta d) apakšpunktu, Komisija pieņem lēmumu par to, vai minētie pasākumi ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem. Komisija pienācīgi informē kontaktkomiteju. Ja Komisija izlemj, ka minētie pasākumi nav saderīgi ar Savienības tiesību aktiem, tā attiecīgajai dalībvalstij prasa steidzami izbeigt attiecīgos pasākumus.

3. Dalībvalsts var uz laiku atkāpties no šā panta 1. punkta, ja audiovizuālo mediju pakalpojums, ko sniedz citas dalībvalsts jurisdikcijā esošs mediju pakalpojumu sniedzējs, klaji, nopietni un smagi pārkāpj 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu vai apdraud sabiedrisko drošību, tostarp valsts drošības un aizsardzības nodrošināšanu, vai rada nopietnu un smagu tās apdraudējuma risku.

▼ **MI**

Pirmajā daļā minēto atkāpi piemēro, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) iepriekšējo 12 mēnešu laikā pirmajā daļā minētā rīcība iepriekš notikusi vismaz vienu reizi;

un

- b) attiecīgā dalībvalsts rakstiski ir paziņojusi mediju pakalpojumu sniedzējam, dalībvalstij, kuras jurisdikcijā ir minētais pakalpojumu sniedzējs, un Komisijai par varbūtējo pārkāpumu un par samērīgiem pasākumiem, ko tā nodomājusi veikt, ja jebkāds šāds pārkāpums atkārtotos.

Attiecīgā dalībvalsts ievēro attiecīgā mediju pakalpojumu sniedzēja tiesības uz aizstāvību un jo īpaši – dod minētajam pakalpojumu sniedzējam iespēju paust savus uzskatus par varbūtējiem pārkāpumiem.

Triju mēnešu laikā pēc tam, kad saņemts paziņojums par attiecīgās dalībvalsts veiktajiem pasākumiem, un pēc tam, kad Komisija lūgusi *ERGA* sniegt atzinumu saskaņā ar 30.b panta 3. punkta d) apakšpunktu, Komisija pieņem lēmumu par to, vai minētie pasākumi ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem. Komisija pienācīgi informē kontaktkomiteju. Ja Komisija izlemj, ka minētie pasākumi nav saderīgi ar Savienības tiesību aktiem, tā attiecīgajai dalībvalstij prasa steidzami izbeigt attiecīgos pasākumus.

4. Šā panta 2. un 3. punkts neskar nevienas procedūras, tiesiskās aizsardzības līdzekļa vai sankcijas par attiecīgajiem pārkāpumiem piemērošanu dalībvalstī, kuras jurisdikcijā ir attiecīgais mediju pakalpojumu sniedzējs.

5. Steidzamos gadījumos dalībvalstis var ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc varbūtējā pārkāpuma atkāpties no 3. punkta a) un b) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem. Šādā gadījumā par veiktajiem pasākumiem pēc iespējas īsākā laikā paziņo Komisijai un dalībvalstij, kuras jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs, norādot iemeslus, kādēļ dalībvalsts uzskata, ka gadījums ir steidzams. Komisija pēc iespējas īsākā laikā pārbauda paziņoto pasākumu saderību ar Savienības tiesību aktiem. Ja tā secina, ka pasākumi nav saderīgi ar Savienības tiesību aktiem, Komisija lūdz attiecīgajai dalībvalstij minētos pasākumus steidzami izbeigt.

6. Ja Komisijai trūkst informācijas, kas ir nepieciešama, lai pieņemtu lēmumu, ievērojot 2. vai 3. punktu, tā viena mēneša laikā pēc paziņojuma saņemšanas lūdz attiecīgo dalībvalsti sniegt visu informāciju, kas ir nepieciešama, lai pieņemtu minēto lēmumu. Termiņu, kurā Komisijai jāpieņem lēmums, atliek līdz tam, kad minētā dalībvalsts ir iesniegusi šādu nepieciešamo informāciju. Jebkurā gadījumā termiņu nevar atlikt ilgāk par vienu mēnesi.

7. Dalībvalstis un Komisija kontaktkomitejā un *ERGA* regulāri apmainās ar pieredzi un paraugpraksi par šajā pantā izklāstīto procedūru.

▼ M1

4. pants

1. Dalībvalstis patur tiesības pieprasīt, lai to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji ievērotu sīkāk izstrādātus vai stingrākus noteikumus jomās, ko koordinē ar šo direktīvu, ar noteikumu, ka šādi noteikumi atbilst Savienības tiesību aktiem.

2. Ja dalībvalsts:

- a) ir izmantojusi brīvas izvēles iespēju saskaņā ar 1. punktu pieņemot sīkāk izstrādātus vai stingrākus noteikumus vispārēju sabiedrības interešu jomā, un
- b) novērtē, ka citas dalībvalsts jurisdikcijā esošs mediju pakalpojumu sniedzējs sniedz audiovizuālo mediju pakalpojumu, kas pilnībā vai galvenokārt ir vērsts uz tās teritoriju,

tā var lūgt jurisdikcijas dalībvalsti risināt jebkādas saistībā ar šo punktu konstatētas problēmas. Abas dalībvalstis lojāli un ātri sadarbojas nolūkā panākt savstarpēji apmierinošu risinājumu.

Saņemot pamatotu lūgumu saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, jurisdikcijas dalībvalsts lūdz mediju pakalpojumu sniedzēju ievērot attiecīgos noteikumus vispārēju sabiedrības interešu jomā. Jurisdikcijas dalībvalsts regulāri informē lūguma iesniedzēju dalībvalsti par pasākumiem, kas veikti, lai risinātu konstatētās problēmas. Divu mēnešu laikā no lūguma saņemšanas brīža jurisdikcijas dalībvalsts informē lūguma iesniedzēju dalībvalsti un Komisiju par gūtajiem rezultātiem un izskaidro iemeslus, ja risinājumu nav izdevies atrast.

Jebkura no abām dalībvalstīm var aicināt kontaktkomiteju izskatīt attiecīgo lietu jebkurā laikā.

3. Attiecīgā dalībvalsts var pieņemt atbilstīgus pasākumus pret attiecīgo mediju pakalpojumu sniedzēju, ja:

- a) tā novērtē, ka rezultāti, kas panākti, piemērojot 2. punktu, nav apmierinoši; un
- b) tā ir sniegusi pierādījumus, ka attiecīgais mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību jurisdikcijas dalībvalstī, lai jomās, kuras koordinē ar šo direktīvu, apietu stingrākus noteikumus, kas tam būtu piemērojami, ja tas veiktu uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī; minētie pierādījumi ļauj ticami konstatēt šādu apiešanu, un nav nepieciešamības pierādīt mediju pakalpojumu sniedzēja nodomu apiet minētos stingrākos noteikumus.

Šādi pasākumi ir objektīvi nepieciešami, tos piemēro nediskriminējoši un samērīgi noteiktajiem mērķiem.

4. Dalībvalsts var veikt pasākumus saskaņā ar 3. punktu tikai gadījumos, kad ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) tā ir paziņojusi Komisijai un tai dalībvalstij, kurā mediju pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību, par savu nodomu veikt šādus pasākumus, vienlaikus pamatojot iemeslus, uz kuriem balstīts tās novērtējums;

▼ M1

- b) tā ir ievērojusi attiecīgā mediju pakalpojumu sniedzēja tiesības uz aizstāvību un jo īpaši – devusi minētajam mediju pakalpojumu sniedzējam iespēju paust savus uzskatus par varbūtējo apiešanu un pasākumiem, ko paziņotājas dalībvalstis nodomājušas veikt; un
- c) Komisija – pēc tam, kad tā lūgusi *ERGA* sniegt atzinumu saskaņā ar 30.b panta 3. punkta d) apakšpunktu – ir nolēmusi, ka pasākumi ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem, jo īpaši – ka novērtējumi, ko izdarījusi dalībvalsts, kura veic pasākumus saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu, ir pareizi pamatoti; Komisija pienācīgi informē kontaktkomiteju.

5. Pēc 4. punkta a) apakšpunktā paredzētā paziņojuma saņemšanas Komisija triju mēnešu laikā pieņem lēmumu par to, vai šie pasākumi ir saderīgi ar Savienības tiesību aktiem. Ja Komisija nolemj, ka minētie pasākumi nav saderīgi ar Savienības tiesību aktiem, tā pieprasa attiecīgajai dalībvalstij atturēties no plānoto pasākumu veikšanas.

Ja Komisijai trūkst informācijas, kas ir nepieciešama, lai pieņemtu lēmumu, ievērojot pirmo daļu, tā viena mēneša laikā pēc paziņojuma saņemšanas lūdz attiecīgo dalībvalsti sniegt visu informāciju, kas nepieciešama, lai pieņemtu minēto lēmumu. Termiņu, kurā Komisijai jāpieņem lēmums, atliek līdz tam, kad minētā dalībvalsts ir iesniegusi šādu nepieciešamo informāciju. Jebkurā gadījumā termiņu nevar atlikt ilgāk par vienu mēnesi.

6. Dalībvalstis savā tiesību aktu sistēmā ar atbilstīgiem līdzekļiem nodrošina, lai to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji efektīvi izpildītu šīs direktīvas prasības.

7. Piemēro Direktīvu 2000/31/EK, ja vien šajā direktīvā nav paredzēts citādi. Ja rodas kolīzija starp Direktīvu 2000/31/EK un šo direktīvu, prevalē šī direktīva, ja vien šajā direktīvā nav paredzēts citādi.

4.a pants

1. Dalībvalstis sekmē kopregulēšanas izmantošanu un pašregulēšanas veicināšanu ar rīcības kodeksiem, ko pieņem valsts līmenī šīs direktīvas koordinētajās jomās, ciktāl to ļauj valstu tiesību sistēmas. Minētie kodeksi:

- a) ir tādi, lai kopumā būtu pieņemami galvenajām ieinteresētajām personām attiecīgajās dalībvalstīs;
- b) ietver to mērķu skaidru un nepārprotamu izklāstu;
- c) paredz šo mērķu sasniegšanas regulāru, pārredzamu un neatkarīgu pārraudzību un izvērtēšanu; un
- d) paredz efektīvu izpildi, tostarp iedarbīgas un samērīgas sankcijas.

▼ M1

2. Dalībvalstis un Komisija var veicināt pašregulēšanu ar Savienības rīcības kodeksiem, ko izstrādājuši mediju pakalpojumu sniedzēji, video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji vai organizācijas, kas tos pārstāv, sadarbībā, ja vajadzīgs, ar citiem sektoriem, tādiem kā nozares, tirdzniecības, profesionālās un patērētāju apvienības vai organizācijas. Minētie kodeksi ir tādi, lai kopumā būtu pieņemami galvenajām ieinteresētajām personām Savienības līmenī un atbilst 1. punkta b)–d) apakšpunktam. Savienības rīcības kodeksi neskar valstu rīcības kodeksus.

Sadarbībā ar dalībvalstīm Komisija attiecīgā gadījumā veicina Savienības rīcības kodeksu izstrādi saskaņā ar subsidiaritātes un proporcionālītātes principu.

Savienības rīcības kodeksu parakstītāji iesniedz minēto kodeksu projektus un to grozījumus Komisijai. Komisija par minētajiem kodeksu projektiem vai to grozījumiem apspriežas ar kontaktkomiteju.

Komisija Savienības rīcības kodeksus dara publiski pieejamus un var nodrošināt tiem atbilstīgu publicitāti.

3. Dalībvalstis patur tiesības pieprasīt, lai to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji ievērotu sīkāk izstrādātus vai stingrākus noteikumus saskaņā ar šo direktīvu un Savienības tiesību aktiem, tostarp, ja to valsts neatkarīgās regulatīvās iestādes vai struktūras secina, ka izrādījies, ka kāds rīcības kodekss vai tā daļas nav pietiekami efektīvi. Dalībvalstis par šādiem noteikumiem nekavējoties ziņo Komisijai.

▼ B

III NODAĻA

▼ M1

AUDIOVIZUĀLO MEDIJU PAKALPOJUMIEM PIEMĒROJAMIE NOTEIKUMI

5. pants

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās jurisdikcijā esošais audiovizuālo mediju pakalpojumu sniedzējs ļauj pakalpojuma saņēmējiem vienkārši, tieši un pastāvīgi piekļūt vismaz šādai informācijai:

- a) tā nosaukums,
- b) ģeogrāfiskā adrese, kurā tas veic uzņēmējdarbību;
- c) dati, tostarp tā e-pasta adrese vai tīmekļa vietne, kas ātri ļauj ar to sazināties tieši un efektīvi;
- d) dalībvalsts, kuras jurisdikcijā tas ir, un kompetentās regulatīvās iestādes vai struktūras vai uzraudzības struktūras.

▼ M1

2. Dalībvalstis var pieņemt leģislatīvus pasākumus, kuros paredzēts, ka papildus 1. punktā uzskaitītajai informācijai to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji dara pieejamu informāciju par savu īpašumtiesību struktūru, tostarp faktiskajiem īpašniekiem. Ar minētajiem pasākumiem ir jāievēro attiecīgās pamattiesības, piemēram, faktisko īpašnieku privātā un ģimenes dzīve. Šādiem pasākumiem jābūt vajadzīgiem un samērīgiem, un to nolūkam jābūt sasniegt kādu vispārējo interešu mērķi.

6. pants

1. Neskarot dalībvalstu pienākumu ievērot un aizsargāt cilvēka cieņu, tās ar atbilstīgiem līdzekļiem nodrošina, ka audiovizuālo mediju pakalpojumi, kurus sniedz to jurisdikcijā esoši mediju pakalpojumu sniedzēji, nesatur nekādu:

- a) kūdīšanu uz vardarbību vai naida kurināšanu pret personu grupu vai grupas locekli jebkura Hartas 21. pantā minēta motīva dēļ;
- b) publisku provokāciju izdarīt teroristu nodarījumu, kā izklāstīts Direktīvas (ES) 2017/541 5. pantā.

2. Šā panta vajadzībām veiktajiem pasākumiem jābūt vajadzīgiem un samērīgiem, un ar tiem jāievēro Hartā izklāstītās tiesības un principi.

6.a pants

1. Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka to jurisdikcijā esošu mediju pakalpojumu sniedzēju sniegtos audiovizuālo mediju pakalpojumus, kas var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai, dara pieejamus vienīgi tādā veidā, lai nodrošinātu, ka nepilngadīgie parastos apstākļos tos nedzirdēs un neredzēs. Šādi pasākumi var ietvert pārraides laika izvēli, vecuma pārbaudes rīkus vai citus tehniskus pasākumus. Tiem jābūt samērīgiem ar iespējamo raidījuma kaitējumu.

Viskaitīgākajam saturam, piemēram, neattaisnojamai vardarbībai un pornogrāfijai, piemēro visstingrākos pasākumus.

2. Nepilngadīgo personas dati, ko, ievērojot 1. punktu, ievākuši vai citādi ģenerējuši mediju pakalpojumu sniedzēji, netiek apstrādāti komerciālos nolūkos, tādus kā tiešais mārketingš, profilēšana un uzvedībā balstīta mērķtiecīga reklāma.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka mediju pakalpojumu sniedzēji skatītājiem sniedz pietiekamu informāciju par saturu, kas var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai. Šajā nolūkā mediju pakalpojumu sniedzēji izmanto sistēmu, kas raksturo audiovizuālo mediju pakalpojuma satura iespējami kaitīgo būtību.

▼ M1

Šā punkta īstenošanai dalībvalstis sekmē kopregulēšanas izmantošanu, kā paredzēts 4.a panta 1. punktā.

4. Komisija mudina mediju pakalpojumu sniedzējus apmainīties ar paraugpraksi attiecībā uz kopregulēšanas rīcības kodeksiem. Dalībvalstis un Komisija var veicināt pašregulēšanu šā panta nolūkos, izmantojot 4.a panta 2. punktā minētos Savienības rīcības kodeksus.

7. pants

1. Dalībvalstis bez liekas kavēšanās nodrošina, ka pakalpojumi, kurus sniedz to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji, ar samērīgu pasākumu palīdzību tiek nepārtraukti un pakāpeniski darīti pieejamāki personām ar invaliditāti.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka mediju pakalpojumu sniedzēji regulāri ziņo valstu regulatīvajām iestādēm vai struktūrām par 1. punktā minēto pasākumu īstenošanu. Par 1. punkta īstenošanu dalībvalstis ziņo Komisijai līdz 2022. gada 19. decembrim un pēc tam ik pēc trim gadiem.

3. Dalībvalstis mudina mediju pakalpojumu sniedzējus izstrādāt pieejamības nodrošināšanas rīcības plānus ar mērķi to sniegtos pakalpojumus nepārtraukti un pakāpeniski darīti pieejamākus personām ar invaliditāti. Par jebkuru šādu rīcības plānu informē valstu regulatīvās iestādes vai struktūras.

4. Katra dalībvalsts norīko vienotu, viegli pieejamu, tostarp personām ar invaliditāti, un publiski pieejamu tiešsaistes kontaktpunktu ar mērķi sniegt informāciju un saņemt sūdzības par jebkādam pieejamības problēmām, kas minētas šajā pantā.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai informācija par ārkārtas situācijām, tostarp publiski paziņojumi un informācija dabas katastrofu gadījumā, ko publisko, izmantojot audiovizuālo mediju pakalpojumus, tiktu sniegta veidā, kas ir pieejams personām ar invaliditāti.

7.a pants

Dalībvalstis var veikt pasākumus, ar ko nodrošina vispārējas nozīmes audiovizuālo mediju pakalpojumu pienācīgu pamanāmību.

7.b pants

Dalībvalstis veic atbilstīgus un samērīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka mediju pakalpojumu sniedzēju sniegtie audiovizuālo mediju pakalpojumi netiek pārklāti komerciālos nolūkos vai grozīti bez minēto pakalpojumu sniedzēju nepārprotamas piekrišanas.

▼ M1

Šā panta nolūkos dalībvalstis precizē regulējuma detaļas, tostarp izņēmumus, jo īpaši saistībā ar lietotāju leģitīmo interešu aizsargāšanu, vienlaikus ņemot vērā to mediju pakalpojumu sniedzēju leģitīmās intereses, kuri sākotnēji snieguši audiovizuālo mediju pakalpojumus.

▼ B*8. pants*

Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji nepārraida kinematogrāfiskos darbus ārpus laika, kas saskaņots ar tiesību īpašniekiem.

▼ M1*9. pants*

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošo mediju pakalpojumu sniedzēju sniegtie audiovizuālie komercpaziņojumi atbilst šādām prasībām:

- a) audiovizuālie komercpaziņojumi ir uzreiz atpazīstami; slēpti audiovizuāli komercpaziņojumi ir aizliegti;
- b) audiovizuālos komercpaziņojumos neizmanto metodes, kas iedarbojas uz zemapziņu;
- c) audiovizuālos komercpaziņojumos:
  - i) neaizskar cilvēka cieņu;
  - ii) neietver un nepopularizē diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, valstspiederības, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ;
  - iii) nemudina uz rīcību, kas apdraud veselību vai drošību;
  - iv) nemudina uz rīcību, kas var būtiski kaitēt vides aizsardzībai;
- d) ir aizliegti visi cigarešu un citu tabakas izstrādājumu, kā arī elektronisko cigarešu un uzpildes flakonu audiovizuālu komercpaziņojumu veidi;
- e) audiovizuālus komercpaziņojumus par alkoholiskajiem dzērieniem nevērš konkrēti uz nepilngadīgo auditoriju, un tajos neveicina šādu dzērienu pārmērīgu lietošanu;
- f) ir aizliegti audiovizuāli komercpaziņojumi par zālēm un ārstēšanu, kas dalībvalstī, kuras jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs, ir pieejamas tikai pēc ārsta norādījuma;

▼ **M1**

g) audiovizuāli komercpaziņojumi nerada fizisku, garīgu vai tikumisku kaitējumu nepilngadīgajiem; tādēļ ar šādiem paziņojumiem tieši nemudina nepilngadīgos iegādāties vai nomāt preces vai pakalpojumus, izmantojot viņu pieredzes trūkumu vai lētticību, tieši neiedrošina viņus pārliecināt savus vecākus vai citus iegādāties reklamētās preces vai pakalpojumus, neizmanto nepilngadīgo īpašo uzticēšanos vecākiem, skolotājiem vai citām personām vai nepamatoti neparāda nepilngadīgos bīstamās situācijās.

2. Audiovizuāli komercpaziņojumi par alkoholiskajiem dzērieniem audiovizuālo mediju pakalpojumos pēc pieprasījuma, izņemot sponsorēšanu un produktu izvietojumu, atbilst 22. pantā izklāstītajiem kritērijiem.

3. Dalībvalstis sekmē kopregulēšanas izmantošanu un pašregulēšanas veicināšanu ar rīcības kodeksiem, kā paredzēts 4.a panta 1. punktā, attiecībā uz nepiemērotiem audiovizuāliem komercpaziņojumiem par alkoholiskiem dzērieniem. Minēto kodeksu mērķis ir efektīvi samazināt nepilngadīgo saskari ar audiovizuāliem komercpaziņojumiem par alkoholiskiem dzērieniem.

4. Dalībvalstis sekmē kopregulēšanas izmantošanu un pašregulēšanas veicināšanu ar rīcības kodeksiem, kā paredzēts 4.a panta 1. punktā, attiecībā uz bērnu raidījumu iekļautiem vai tiem pievienotiem nepiemērotiem audiovizuāliem komercpaziņojumiem par pārtiku un dzērieniem, kuru sastāvā ir uzturvielas un vielas ar ietekmi uz uzturu vai fizioloģiju, jo īpaši tauki, transtaukskābes, sāls vai nātrijs un cukuri, kuru pārmērīgas devas kopējā uzturā nav ieteicamas.

Minēto kodeksu mērķis ir efektīvi samazināt bērnu saskari ar audiovizuāliem komercpaziņojumiem par šādu pārtiku un dzērieniem. Ar tiem ir paredzēts panākt, ka šādi audiovizuālie komercpaziņojumi neuzsver šādas pārtikas un dzērienu uztura aspektu pozitīvās iezīmes.

5. Dalībvalstis un Komisija var veicināt pašregulēšanu šā panta nolūkos, izmantojot 4.a panta 2. punktā minētos Savienības rīcības kodeksus.

▼ **B***10. pants*

1. Audiovizuālo mediju pakalpojumi vai raidījumi, kas tiek sponsorēti, atbilst šādām prasībām:

a) to saturu un – televīzijas apraides gadījumā – raidījumu programmu nekādā ziņā neietekmē tādā veidā, ka tas iespaido mediju pakalpojuma sniedzēja atbildību un redakcionālo neatkarību;

b) tie tiešā veidā neveicina preču vai pakalpojumu pirkšanu vai nomu, jo īpaši izdarot īpašas atsauces, lai ieteiktu šīs preces vai pakalpojumus;

▼ B

- c) skatītāji ir skaidri informēti par sponsorēšanas līguma eksistenci. Sponsorētos raidījumus skaidri identificē, norādot sponsora nosaukumu, logotipu un/vai citu sponsora simbolu, piemēram, atsauci uz produktu(-iem) vai pakalpojumu(-iem) vai tā (to) atšķirības zīmi raidījumiem piemērotā veidā raidījuma sākumā, laikā un/vai beigās.

▼ M1

2. Audiovizuālo mediju pakalpojumus vai raidījumus nesponsorē uzņēmumi, kuru darbība ir saistīta ar zāļu ražošanu vai tirdzniecību un ārstēšanu, kā arī elektronisko cigarešu vai uzpildes flakonu ražošanu vai tirdzniecību.

▼ B

3. Ja audiovizuālo mediju pakalpojumus vai raidījumus sponsorē uzņēmumi, kuru darbība ir saistīta ar zāļu ražošanu vai tirdzniecību un ārstēšanu, var reklamēt uzņēmuma nosaukumu vai tēlu, bet nereklamē konkrētas zāles vai ārstēšanu, kas ir pieejama tikai pēc ārsta norādījuma dalībvalstī, kuras jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs.

▼ M1

4. Ziņas un aktuālo notikumu raidījumus nesponsorē. Dalībvalstis var aizliegt bērnu raidījumu sponsorēšanu. Dalībvalstis var aizliegt sponsora logotipa parādīšanu bērnu raidījumos, dokumentālās filmās un reliģiskos raidījumos.

11. pants

1. Šis pants attiecas tikai uz raidījumiem, kas veidoti pēc 2009. gada 19. decembra.

2. Produktu izvietošana ir pieļaujama visos audiovizuālo mediju pakalpojumos, izņemot ziņu un aktuālo notikumu raidījumus, patērētāju tiesību aizsardzības raidījumus, reliģiskos raidījumus un bērnu raidījumus.

3. Raidījumi, kuros ietverta produktu izvietošana, atbilst šādām prasībām:

- a) to saturs un organizēšana raidījumu programmā televīzijas apraides gadījumā vai katalogā audiovizuālo mediju pakalpojumu pēc pieprasījuma gadījumā nekādos apstākļos netiek ietekmēta tā, lai iespaidotu mediju pakalpojumu sniedzēja atbildību un redakcionālo neatkarību;

- b) tie tieši neveicina preču vai pakalpojumu iegādi vai nomu, jo īpaši izdarot īpašus pamudinošus norādījumus, lai ieteiktu minētā preces vai pakalpojumus;

- c) tajos nav pārmērīgi izcelts attiecīgais produkts;

- d) skatītājus skaidri informē par produktu izvietošanu, uz to pienācīgi norādot raidījuma sākumā un beigās, un arī tad, kad raidījums atsākas pēc reklāmas pauzes, lai izvairītos no skatītāja maldināšanas.

▼ M1

Dalībvalstis var nepiemērot d) apakšpunktā izklāstītās prasības, izņemot raidījumus, ko veidojis vai pasūtījis mediju pakalpojumu sniedzējs vai ar minēto mediju pakalpojumu sniedzēju saistīts uzņēmums.

4. Jebkurā gadījumā raidījumos neietver šādu produktu izvietojumu:

- a) cigaretes un citi tabakas izstrādājumi, kā arī elektroniskās cigaretes un uzpildes flakoni, vai tādu uzņēmumu produktu izvietojuma, kuru pamatdarbība ir minēto produktu ražošana vai tirdzniecība;
- b) konkrētas zāles vai ārstēšana, kas dalībvalstī, kuras jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs, ir pieejamas tikai pēc ārsta norādījuma.

▼ B

IV NODAĻA

▼ M1

---

13. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošie mediju pakalpojumu sniedzēji, kas piedāvā audiovizuālo mediju pakalpojumus pēc pieprasījuma, gādā, lai to katalogos būtu vismaz 30 % Eiropas darbu, un nodrošina minēto darbu pamanāmību.

2. Ja dalībvalstis prasa to jurisdikcijā esošajiem mediju pakalpojumu sniedzējiem finansiāli piedalīties Eiropas darbu veidošanā, tostarp ar tiešu ieguldījumu saturā un iemaksām valsts fondos, tās var arī prasīt šādas finansiālas iemaksas, kas ir samērīgas un nediskriminējošas, veikt mediju pakalpojumu sniedzējiem, kuru mērķauditorija ir to teritorijās, bet kuri uzņēmējdarbību veic citās dalībvalstīs.

3. Šā panta 2. punktā minētajā gadījumā finansiālo iemaksu pamatā ir tikai ieņēmumi, kas gūti mērķauditorijas dalībvalstīs. Ja dalībvalsts, kurā pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību, nosaka šādu finansiālu iemaksu, tā ņem vērā jebkādas finansiālās iemaksas, ko nosaka mērķauditorijas dalībvalstīs. Finansiālas iemaksas atbilst Savienības tiesību aktiem, it īpaši valsts atbalsta noteikumiem.

4. Par 1. un 2. punkta īstenošanu dalībvalstis ziņo Komisijai līdz 2021. gada 19. decembrim un pēc tam ik pēc diviem gadiem.

5. Pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju un neatkarīga pētījuma rezultātiem, Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par 1. un 2. punkta piemērošanu, ņemot vērā tirgus un tehnoloģiju attīstību, kā arī kultūras daudzveidības mērķi.

▼ **M1**

6. Pienākums, kas noteikts, ievērojot 1. punktu, un 2. punktā minētā prasība mediju pakalpojumu sniedzējiem, kuru mērķauditorija ir citās dalībvalstīs, neattiecas uz mediju pakalpojumu sniedzējiem ar zemu apgrozījumu vai šauru auditoriju. Dalībvalstis var arī nepiemērot šādus pienākumus vai prasības gadījumos, kad tie būtu nerealizējami vai nepamatoti audiovizuālo mediju pakalpojumu būtības vai temata dēļ.

7. Pēc apspriešanās ar kontaktkomiteju Komisija izdod pamatnostādnes attiecībā uz to, kā aprēķina 1. punktā minēto Eiropas darbu daļu, un attiecībā uz to, kā nosaka 6. punktā minēto šauru auditoriju un zemo apgrozījumu.

▼ **B**

V NODAĻA

NOTEIKUMI PAR EKSKLUZĪVĀM TIESĪBĀM UN ĪSO ZIŅU PĀRRAIDĒM TELEVĪZIJAS APRAIDĒ

14. pants

1. Katra dalībvalsts var veikt pasākumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, lai nodrošinātu, ka tās jurisdikcijā esošās raidorganizācijas ekskluzīvi neraidītu notikumus, ko šajā dalībvalstī uzskatītu par īpaši svarīgiem sabiedrībai, tādā veidā, ka ievērojamai šīs dalībvalsts sabiedrības daļai ir liegta iespēja sekot šādiem notikumiem tiešraidē vai vēlākās reportāžās bezmaksas televīzijā. Ja šī raidorganizācija tā rīkojas, attiecīgā dalībvalsts izveido sarakstu ar noteiktiem notikumiem, valsts vai starptautiskiem pasākumiem, kurus tā uzskata par ļoti būtiskiem sabiedrībai. To dara skaidri un atklāti, un laikus. To veicot, attiecīgā dalībvalsts arī nosaka, vai šos pasākumus vajadzētu atspoguļot tiešraidē pilnībā vai daļēji vai vajadzības gadījumā vai objektīvu iemeslu dēļ sabiedrības interesēs tos pilnībā vai daļēji raidīs vēlāk.

2. Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par jebkuriem pasākumiem, kas veikti vai kas jāveic, ievērojot 1. punktu. Trīs mēnešos pēc paziņojuma Komisija pārbauda, vai šie pasākumi atbilst Savienības tiesību aktiem, un paziņo to citām dalībvalstīm. Tā prasa kontaktkomitejas atzinumu, kas izveidota saskaņā ar 29. pantu. *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* tā steidzami publicē informāciju par veiktajiem pasākumiem un vismaz reizi gadā dalībvalstu veikto pasākumu apvienoto sarakstu.

3. Dalībvalstis ar savā tiesību sistēmā pienācīgiem līdzekļiem nodrošina, ► **C1** ka to jurisdikcijā esošās raidorganizācijas neizmanto savas ekskluzīvās tiesības, kas nopirkas pēc 1997. gada 30. jūlija, ◀ tādā veidā, lai neliegtu būtiskai citas dalībvalsts sabiedrības daļai iespēju sekot līdzti notikumiem, ko šī cita dalībvalsts saskaņā ar 1. un 2. punktu plāno raidīt tiešraidē pilnībā vai daļēji vai arī vajadzības gadījumā vai objektīvu iemeslu dēļ sabiedrības interesēs tos vēlāk pilnībā vai daļēji raidīs bezmaksas televīzijā, kā noteikusi šī cita dalībvalsts saskaņā ar 1. punktu.

▼B*15. pants*

1. Dalībvalstis nodrošina, ka īsu ziņu reportāžu nolūkā visām raidorganizācijām, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, taisnīgā, saprātīgā un nediskriminējošā veidā ir piekļuve notikumiem, kas izraisa lielu sabiedrības ieinteresētību, kurus ekskluzīvā kārtībā pārraida to jurisdikcijā esoša raidorganizācija.
2. Ja citai raidorganizācijai, kas veic uzņēmējdarbību tajā pašā dalībvalstī, kurā veic uzņēmējdarbību raidorganizācija, kas cenšas iegūt piekļuvi, ir ekskluzīvas tiesības attiecībā uz notikumiem, kas izraisa lielu sabiedrības ieinteresētību, piekļuvi lūdz šai raidorganizācijai.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka šāda piekļuve ir garantēta, ļaujot raidorganizācijām brīvi izvēlēties īsus izvilkumus, izmantojot raidorganizācijas pārraidīto signālu, norādot vismaz avotu, ja vien tas nav neiespējams praktisku iemeslu dēļ.
4. Kā alternatīvu 3. punktam dalībvalsts var izveidot līdzvērtīgu sistēmu, kurā panākta iespēja taisnīgi, saprātīgi un nediskriminējoši iegūt piekļuvi ar citiem līdzekļiem.
5. Īsus izvilkumus izmanto tikai vispārīgo ziņu raidījumiem, un tos var izmantot audiovizuālo mediju pakalpojumiem pēc pieprasījuma tikai tad, ja tas pats mediju pakalpojumu sniedzējs attiecīgo raidījumu piedāvā atliktā veidā.
6. Neskarot 1. līdz 5. punktu, dalībvalstis atbilstīgi to tiesību sistēmām un praksei nodrošina, ka ir definēti noteikumi un nosacījumi par šādu īsu izvilkumu sniegšanu, jo īpaši attiecībā uz jebkādiem kompensēšanas pasākumiem, īsu izvilkumu maksimālo ilgumu un laika ierobežojumiem to pārraidīšanai. Ja ir paredzēta kompensācija, tā nepārsniedz papildu izmaksas, kas tieši radušās, sniedzot piekļuvi.

VI NODAĻA

**TELEVĪZIJAS RAIDĪJUMU IZPLATĪŠANAS UN PRODUCĒŠANAS
SEKMĒŠANA***16. pants*

1. Ja vien ir iespējams, dalībvalstis ar pienācīgiem līdzekļiem nodrošina, lai raidorganizācijas atvēlētu lielāko daļu sava raidlaika Eiropas darbiem, izņemot laiku, kas ir paredzēts ziņām, sporta pasākumiem, spēlēm, reklāmai, teleteksta pakalpojumiem un televeikalam. Šāds raidlaika sadalījums būtu pakāpeniski panākams, izmantojot piemērotus kritērijus, ievērojot raidorganizācijas atbildību pret skatītājiem par informāciju, izglītību, kultūru un izklaidi.
2. Ja 1. punktā noteiktā raidlaika daļa nav panākama, tā nedrīkst būt mazāka par attiecīgās dalībvalsts vidējo rādītāju 1988. gadā.

Tomēr attiecībā uz Grieķiju un Portugāli 1988. gadu aizstāj ar 1990. gadu.

▼B

3. Sākot ar 1991. gada 3. oktobri dalībvalstis ik pēc diviem gadiem iesniedz Komisijai ziņojumu par šā panta un 17. panta piemērošanu.

Šajā ziņojumā jo īpaši iekļauj statistikas datus par šajā pantā un 17. pantā minēto raidlaika sadalījuma sasniegšanu katrā televīzijas raidījumā, kas ir minētās dalībvalsts jurisdikcijā, konkrēti minot iemeslus, kas ir kavējuši šāda sadalījuma sasniegšanu, un pasākumus, kas ir veikti vai plānoti, lai to sasniegtu.

Komisija informē pārējās dalībvalstis un Eiropas Parlamentu par ziņojumiem, kuriem vajadzības gadījumā pievieno atzinumu. Komisija nodrošina šā panta un 17. panta piemērošanu saskaņā ar noteikumiem Līgumā par Eiropas Savienības darbību. Atzinumā Komisija jo īpaši var ņemt vērā sasniegumus salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem, pirmā raidīšanas darbu īpatsvaru raidījumu programmā, īpašos apstākļus jaunajām televīzijas raidorganizācijām un īpašo situāciju valstīs ar zemu audiovizuālās ražošanas jaudu vai ierobežotu valodas lietošanas areālu.

17. pants

Ja vien ir praktiski iespējams, dalībvalstis ar atbilstīgiem līdzekļiem nodrošina, ka raidorganizācijas vismaz 10 % sava raidlaika, izņemot laiku, kas ir paredzēts ziņām, sporta pasākumiem, spēlēm, reklāmai teleteksta pakalpojumiem un televeikalam, vai arī, pēc dalībvalsts ieskatiem, vismaz 10 % no sava raidījumu budžeta atvēl Eiropas darbiem, kurus veidojuši no raidorganizācijām neatkarīgi producenti. Šis sadalījums būtu pakāpeniski panākams, izmantojot piemērotus kritērijus, ievērojot raidorganizāciju atbildību pret skatītājiem par informāciju, izglītību, kultūru un izklaidi. Tas sasniedzams, pietiekamu procentuālo daļu atvēlot jauniem darbiem, proti, darbiem, ko pārraida piecos gados pēc to producēšanas.

18. pants

Šo nodaļu nepiemēro attiecībā uz televīzijas apraidi, kas adresēta vietējai auditorijai un nav daļa no valsts tīkla.

VII NODAĻA

TELEVĪZIJAS REKLĀMA UN TELEVEIKALS

19. pants

1. Televīzijas reklāma un televeikals ir skaidri atpazīstams un atšķirams no redakcionālā satura. Neskarot jaunu reklāmas paņēmieni lietojumu, televīzijas reklāmu un televeikalu pilnīgi nošķir no citām raidījumu daļām ar optiskiem un/vai akustiskiem, un/vai telpiskiem līdzekļiem.

▼ M1

2. Nošķirti televīzijas reklāmas un televeikala iestarpinājumi ir pieņemami sporta pasākumos. Nošķirti televīzijas reklāmas un televeikala iestarpinājumi, kas nav iestarpinājumi sporta pasākumu pārraidē, ir izņēmums.

▼ B*20. pants*

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, iestarpinot televīzijas reklāmu vai televeikalu raidījumos, netiek kaitēts raidījumu viengabalainībai, ņemot vērā attiecīgā raidījuma dabiskos pārtraukumus un tā ilgumu un būtību, kā arī netiek kaitēts tiesību īpašnieku tiesībām.

▼ M1

2. Televīzijas filmu (izņemot daudzsēriju filmas, seriālus un dokumentālās filmas), kinematogrāfisku darbu un ziņu raidījumu pārraidi var pārtraukt ar televīzijas reklāmu un/vai televeikalu vienu reizi katrā paredzētajā periodā, kas ir vismaz 30 minūtes. Bērniem paredzēto raidījumu pārraidi var pārtraukt ar televīzijas reklāmu vienreiz katrā paredzētajā laikā, kas ir vismaz 30 minūtes, ar noteikumu, ka raidījuma paredzētais ilgums pārsniedz 30 minūtes. Televeikala pārraide ir aizliegta bērnu raidījumu laikā. Televīzijas reklāmas vai televeikalu neiestarpina reliģisku ceremoniju pārraidēs.

▼ B*21. pants*

Ir aizliegts televeikals zālēm, kurām vajadzīga tirdzniecības atļauja Direktīvas 2001/83/EK nozīmē, kā arī televeikals ārstniecībai.

22. pants

Alkoholisko dzērienu televīzijas reklāma un televeikals atbilst šādiem kritērijiem:

- a) tie nedrīkst būt adresēti nepilngadīgajiem vai, jo īpaši, rādīt nepilngadīgos, kuri lieto šos dzērienus;
- b) tie nesaista alkohola lietošanu ar fizisko spēju uzlabošanu vai transportlīdzekļa vadīšanu;
- c) tie nerada iespaidu, ka alkohola lietošana palīdz gūt panākumus sabiedrībā vai seksā;
- d) tie neapgalvo, ka alkoholam piemīt ārstnieciskas īpašības vai ka tas ir stimulējošs, nomierinošs vai līdzeklis, kas palīdz risināt personiskas nesaskaņas;

▼B

- e) tie nemudina uz alkohola pārmērīgu lietošanu un nenopel atturību vai mērenu alkohola lietošanu;
- f) tie neuzsver, ka augsts alkohola saturs būtu dzēriena pozitīva īpašība.

▼M1*23. pants*

1. No plkst. 6.00 līdz 18.00 televīzijas reklāmas un televeikala iestarpinājumu raidlaika īpatsvars nepārsniedz 20 % no minētā laika. No plkst. 18.00 līdz 24.00 televīzijas reklāmas un televeikala iestarpinājumu raidlaika īpatsvars nepārsniedz 20 % no minētā laika.

2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz:

- a) raidorganizācijas paziņojumiem par saviem raidījumiem un palīgproduktiem, kas tieši atvasināti no minētajiem raidījumiem, vai par citu tās pašas raidorganizāciju sabiedrību grupas raidījumiem un audiovizuālajiem mediju pakalpojumiem;
- b) sponsorēšanas paziņojumiem;
- c) produktu izvietojumu;
- d) neitrāliem kadriem starp redakcionālo saturu un televīzijas reklāmas vai televeikala iestarpinājumiem un starp atsevišķiem iestarpinājumiem.

▼B*24. pants*

Televeikala skatlogi ir skaidri norādīti ar optiskiem un akustiskiem līdzekļiem, un tie ir vismaz 15 minūšu ilgi un bez pārtraukumiem.

25. pants

Šo direktīvu piemēro *mutatis mutandis* attiecībā uz televīzijas kanāliem, kas paredzēti tikai reklāmai un televeikalam, kā arī televīzijas kanāliem, kas paredzēti tikai pašreklāmai.

Tomēr šiem kanāliem nepiemēro VI nodaļu, kā arī 20. un 23. pantu.

26. pants

Neskarot 4. pantu, dalībvalstis, ņemot vērā Savienības tiesību aktus, var paredzēt citādus nosacījumus nekā tie, kuri noteikti 20. panta 2. punktā un 23. pantā attiecībā uz televīzijas apraidi, kas domāta tikai savas valsts teritorijai un ko sabiedrība nevar tieši vai netieši uztvert vienā vai vairākās citās dalībvalstīs.

▼M1**▼B**

IX NODAĻA

TIESĪBAS UZ ATBILDI TELEVĪZIJAS APRAIDĒ

28. pants

1. Neierobežojot citus noteikumus, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar civiltiesību, administratīvo tiesību vai krimināltiesību normām, neatkarīgi no valstspiederības jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kuras likumīgajām interesēm ir nodarīts kaitējums, jo īpaši ja televīzijas raidījumā nepareizi atspoguļota fakta dēļ ir aizskarta tās reputācija un labā slava, ir jābūt tiesībām uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekli. Dalībvalstis nodrošina, ka tiesību uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekļa izmantošanu nekavē nepamatotu noteikumu vai nosacījumu uzspiešana. Atbildi nosūta saprātīgā laikā pēc pieprasījuma pamatošanas un tādā laikā un veidā, kas atbilst apraidei, uz ko pieprasījums attiecas.

2. Tiesības uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekli ir spēkā attiecībā uz visām dalībvalsts jurisdikcijā esošajām raidorganizācijām.

3. Dalībvalstis pieņem vajadzīgos pasākumus, lai ieviestu tiesības uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekli, un nosaka procedūru, kā to izmantot. Jo īpaši tās nodrošina pietiekamu laiku un tādu kārtību, kas nodrošina, ka fiziskas vai juridiskas personas, kuras pastāvīgi uzturas vai veic uzņēmējdarbību citās dalībvalstīs, var izmantot šīs tiesības vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekli.

4. Pieteikumu izmantot tiesības uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekli var noraidīt, ja šāda atbilde nav pamatota saskaņā ar 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, varētu būt sodāma, padarītu raidorganizāciju civiltiesiski atbildīgu vai pārkāptu pieklājības normas.

5. Pieņem noteikumus, kas paredz kārtību, lai domstarpības par to, kā izmantot tiesības uz atbildi vai līdzvērtīgu tiesiskās aizsardzības līdzekli, varētu izskatīt tiesā.

▼M1

IXA NODAĻA

NOTEIKUMI, KAS PIEMĒROJAMI VIDEO KOPLIETOŠANAS
PLATFORMAS PAKALPOJUMIEM

28.a pants

1. Šajā direktīvā video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalsts teritorijā Direktīvas 2000/31/EK 3. panta 1. punkta nozīmē, ir minētās dalībvalsts jurisdikcijā.

▼ M1

2. Video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs, kas neveic uzņēmējdarbību dalībvalsts teritorijā, ievērojot 1. punktu, šajā direktīvā tiek uzskatīts par tādu, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, ja minētajam koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējam:

- a) ir mātesuzņēmums vai meitasuzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību minētās dalībvalsts teritorijā; vai
- b) ja tas ir daļa no grupas un ja kāds cits minētās grupas uzņēmums veic uzņēmējdarbību minētās dalībvalsts teritorijā.

Šajā pantā:

- a) “mātesuzņēmums” ir uzņēmums, kurš kontrolē vienu vai vairākus meitasuzņēmumus;
- b) “meitasuzņēmums” ir uzņēmums, kuru kontrolē mātesuzņēmums, tostarp jebkurš galvenā mātesuzņēmuma meitasuzņēmums;
- c) “grupa” ir mātesuzņēmums, visi tās meitasuzņēmumi un visi citi uzņēmumi, kam ar tiem ir ekonomiskas un juridiskas organizatoriskās saiknes.

3. Lai piemērotu 2. punktu, ja mātesuzņēmums, meitasuzņēmums vai citi grupas uzņēmumi katrs uzņēmējdarbību veic dažādās dalībvalstīs, uzskata, ka video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs veic uzņēmējdarbību tajā dalībvalstī, kurā uzņēmējdarbību veic tā mātesuzņēmums, vai, ja šāda uzņēmējdarbības veicēja nav, tajā dalībvalstī, kurā uzņēmējdarbību veic tā meitasuzņēmums, vai, ja šāda uzņēmējdarbības veicēja nav, tajā dalībvalstī, kurā uzņēmējdarbību veic cits grupas uzņēmums.

4. Lai piemērotu 3. punktu, ja ir vairāki meitasuzņēmumi un katrs no tiem uzņēmējdarbību veic kādā citā dalībvalstī, uzskata, ka video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs uzņēmējdarbību veic tajā dalībvalstī, kurā viens no meitasuzņēmumiem vispirms sācis savu darbību, ar noteikumu, ka tas uztur stabilu un efektīvu saikni ar minētās dalībvalsts ekonomiku.

Ja ir vairāki citi uzņēmumi, kas ir daļa no grupas, un katrs no tiem uzņēmējdarbību veic kādā citā dalībvalstī, uzskata, ka video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējs uzņēmējdarbību veic tajā dalībvalstī, kurā viens no šiem uzņēmumiem vispirms sācis savu darbību, ar noteikumu, ka tas uztur stabilu un efektīvu saikni ar minētās dalībvalsts ekonomiku.

5. Šajā direktīvā Direktīvas 2000/31/EK 3. un 12.–15. pantu piemēro video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējiem, par kuriem uzskata, ka tie veic uzņēmējdarbību dalībvalstī saskaņā ar šā panta 2. punktu.

6. Dalībvalstis izveido un regulāri atjaunina to video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēju sarakstu, kuri veic vai par kuriem uzskata, ka tie veic, uzņēmējdarbību to teritorijā, un norāda, uz kuriem 1.–4. punktā izklāstītajiem kritērijiem balstās to jurisdikcija. Dalībvalstis dara Komisijai zināmu minēto sarakstu, tostarp visus tā atjauninājumus.

▼ M1

Komisija nodrošina, ka šādus sarakstus dara pieejamus centralizētā datubāzē. Ja ir neatbilstības starp sarakstiem, Komisija sazinās ar attiecīgajām dalībvalstīm, lai rastu risinājumu. Komisija nodrošina, lai valstu regulatīvajām iestādēm vai struktūrām būtu piekļuve minētajai datubāzei. Komisija informāciju datubāzē dara publiski pieejamu.

7. Ja, piemērojot šo pantu, attiecīgās dalībvalstis nevienojas, kurai dalībvalstij ir jurisdikcija, tās bez liekas kavēšanās par to informē Komisiju. Komisija var lūgt *ERGA* sniegt atzinumu par šo jautājumu saskaņā ar 30.b panta 3. punkta d) apakšpunktu. *ERGA* sniedz šādu atzinumu 15 darbdienu laikā no Komisijas pieprasījuma iesniegšanas brīža. Komisija pienācīgi informē kontaktkomiteju.

28.b pants

1. Neskarot Direktīvas 2000/31/EK 12.–15. pantu, dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošie video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji veic piemērotus pasākumus, lai pasargātu:

- a) nepilngadīgos no raidījumiem, lietotāju veidotiem video un audiovizuāliem komercpaziņojumiem, kas var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai saskaņā ar 6.a panta 1. punktu;
- b) plašāku sabiedrību no raidījumiem, lietotāju veidotiem video un audiovizuāliem komercpaziņojumiem, kuros ir kūdīšana uz vardarbību vai naida kurināšana pret personu grupu vai grupas locekli jebkura Hartas 21. pantā minēta motīva dēļ;
- c) plašāku sabiedrību no raidījumiem, lietotāju veidotiem video un audiovizuāliem komercpaziņojumiem, kuros ir tāds saturs, kura izplatīšana saskaņā ar Savienības tiesību aktiem ir noziedzīgs nodarījums, proti, publiska provokācija izdarīt teroristu nodarījumu, kā noteikts Direktīvas (ES) 2017/541 5. pantā, nodarījumi saistībā ar bērnu pornogrāfiju, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/93/ES ⁽¹⁾ 5. panta 4. punktā, un nodarījumi saistībā ar rasismu un ksenofobiju, kā noteikts Pamatlēmuma 2008/913/TI 1. pantā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošie video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji ievēro 9. panta 1. punktā izklāstītās prasības attiecībā uz audiovizuāliem komercpaziņojumiem, kurus minētie video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji tirgo, pārdod vai izvieto.

Dalībvalstis nodrošina, ka to jurisdikcijā esošie video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji veic atbilstošus pasākumus, lai ievērotu 9. panta 1. punktā izklāstītās prasības attiecībā uz audiovizuāliem komercpaziņojumiem, kurus minētie video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji netirgo, nepārdod vai neizvieto, ņemot vērā to, ka video koplietošanas platformām ir ierobežota kontrole pār minētajiem audiovizuālajiem komercpaziņojumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/93/ES (2011. gada 13. decembris) par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI (OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp.).

▼ M1

Dalībvalstis nodrošina, ka video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji skaidri informē lietotājus gadījumos, kad raidījumi un lietotāju veidoti video satur audiovizuālus komercpaziņojumus, ja par šādiem paziņojumiem ir ziņots saskaņā ar 3. punkta trešās daļas c) apakšpunktu vai ja pakalpojuma sniedzējam šis fakts ir zināms.

Dalībvalstis sekmē kopregulēšanas izmantošanu un pašregulēšanas veicināšanu ar rīcības kodeksiem, kā paredzēts 4.a panta 1. punktā, attiecībā uz efektīvu tās ietekmes samazināšanu, ko uz bērniem rada audiovizuāli komercpaziņojumi par pārtiku un dzērieniem, kuru sastāvā ir uzturvielas un vielas ar ietekmi uz uzturu vai fizioloģiju, jo īpaši tauki, transtaukskābes, sāls vai nātrijs un cukuri, kuru pārmērīgas devas kopējā uzturā nav ieteicamas. Ar minētajiem kodeksiem cenšas panākt to, ka šādi audiovizuālie komercpaziņojumi neuzsver šādas pārtikas un dzērienu uztura aspektu pozitīvās īpašības.

3. Šā panta 1. un 2. punkta nolūkos atbilstošos pasākumus nosaka, ņemot vērā attiecīgā satura būtību, kaitējumu, ko tas var nodarīt, pasargājamo personu kategorijas īpašības, kā arī tiesības un leģitīmās intereses, kas var tikt aizskartas, tostarp video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēju un to lietotāju tiesības un leģitīmās intereses, kuri ir izveidojuši vai augšupielādējuši minēto saturu, kā arī vispārējas sabiedrības intereses.

Dalībvalstis nodrošina, ka šādus pasākumus piemēro visi to jurisdikcijā esošie video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji. Šie pasākumi ir īstenojami un samērīgi, ņemot vērā video koplietošanas platformas apjomu un sniegtā pakalpojuma būtību. Šādi pasākumi nenoved pie *ex ante* kontroles pasākumiem vai satura augšupielādes filtrēšanas, kas neatbilst Direktīvas 2000/31/EK 15. pantam. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētās nepilngadīgo aizsardzības nolūkos viskaitīgākajam saturam piemēro visstingrākos piekļuves kontroles pasākumus.

Minētie pasākumi attiecīgos gadījumos nozīmē:

- a) video koplietošanas platformas pakalpojumu noteikumos iekļaut un piemērot 1. punktā minētās prasības;
- b) video koplietošanas platformas pakalpojumu noteikumos iekļaut un piemērot 9. panta 1. punktā izklāstītās prasības attiecībā uz audiovizuāliem komercpaziņojumiem, kurus video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji netirgo, nepārdod un neizvieto;
- c) nodrošināt tiem lietotājiem, kuri augšupielādē lietotāja veidotus video, funkcionalitāti, ar ko paziņot, vai šādos video ir audiovizuāli komercpaziņojumi, ciktāl viņiem tas ir zināms vai ciktāl var pamatoti sagaidīt, ka viņiem tas ir zināms;
- d) izveidot un darbināt pārredzamus un lietotājiem ērtus mehānismus, ar ko video koplietošanas platformu lietotāji var attiecīgajam video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējam ziņot vai signalizēt par 1. punktā minēto saturu, kas sniegts tā platformā;

▼ **M1**

- e) izveidot un darbināt sistēmas, ar ko video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji video koplietošanas platformu lietotājiem paskaidro, kas darīts saistībā ar d) apakšpunktā minēto ziņošanu un signalizēšanu;
- f) izveidot un darbināt video koplietošanas platformu lietotāju vecuma pārbaudes sistēmas attiecībā uz saturu, kas var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai;
- g) izveidot un darbināt viegli izmantojamas sistēmas, kas ļauj video koplietošanas platformu lietotājiem novērtēt 1. punktā minēto saturu;
- h) paredzēt vecāku kontroles sistēmas, kuras kontrolē galalietotāji, attiecībā uz saturu, kas var kaitēt nepilngadīgo fiziskajai, garīgajai vai tikumiskajai attīstībai;
- i) izveidot un darbināt pārredzamas, viegli izmantojamas un efektīvas procedūras, lai izskatītu un atrisinātu lietotāju sūdzības video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējam saistībā ar d)–h) apakšpunktā minēto pasākumu īstenošanu;
- j) paredzēt efektīvus medijpratības pasākumus un rīkus un veicināt lietotāju informētību par šiem pasākumiem un rīkiem.

Nepilngadīgo personas dati, ko, ievērojot trešās daļas f) un h) apakšpunktu, ievākuši vai citādi ģenerējuši video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēji, netiek apstrādāti komerciālos nolūkos, tādos kā tiešais mārketing, profilēšana un uzvedībā balstīta mērķtiecīga reklāma.

4. Lai īstenotu šā panta 1. un 3. punktā minētos pasākumus, dalībvalstis sekmē kopregulēšanas izmantošanu, kā paredzēts 4.a panta 1. punktā.

5. Dalībvalstis izveido nepieciešamos mehānismus, ar ko novērtē video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēju veikto 3. punktā minēto pasākumu piemērotību. Minēto pasākumu novērtēšanu dalībvalstis uztic valsts regulatīvajām iestādēm vai struktūrām.

6. Dalībvalstis video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējiem var piemērot pasākumus, kas ir detalizētāki vai stingrāki par šā panta 3. punktā minētajiem. Pieņemot šādus pasākumus, dalībvalstis ievēro prasības, kas noteiktas ar piemērojamiem Savienības tiesību aktiem, piemēram, prasības, kuras izklāstītas Direktīvas 2000/31/EK 12.–15. pantā vai Direktīvas 2011/93/ES 25. pantā.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka saistībā ar 1. un 3. punkta piemērošanu ir pieejami ārpustiesas tiesiskās aizsardzības mehānismi lietotāju un video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzēju strīdu izšķiršanai. Šādi mehānismi ļauj objektīvi izšķirt domstarpības un neliedz lietotājam izmantot valsts tiesību aktos paredzēto tiesisko aizsardzību.

▼M1

8. Dalībvalstis nodrošina, ka lietotāji var atsaukties uz savām tiesībām tiesā saistībā ar video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējiem, ievērojot 1. un 3. punktu.

9. Komisija mudina video koplietošanas platformas pakalpojuma sniedzējus apmainīties ar paraugpraksi attiecībā uz 4. punktā minētās kopregulēšanas rīcības kodeksiem.

10. Dalībvalstis un Komisija var veicināt pašregulēšanu, izmantojot 4.a panta 2. punktā minētos Savienības rīcības kodeksus.

▼B

X NODAĻA

KONTAKTKOMITEJA

29. pants

1. Komisijas aizgādībā izveido kontaktkomiteju. Tajā ir dalībvalstu kompetento iestāžu pārstāvji. Tās priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis, un tā sanāk vai nu pēc priekšsēdētāja ierosmes, vai pēc dalībvalsts deleģācijas lūguma.

2. Kontaktkomitejas uzdevumi ir:

a) veicināt šīs direktīvas efektīvu īstenošanu, noturot regulāras apspriedes par jebkurām praktiskām problēmām, kas rastas tās piemērošanas gaitā, jo īpaši piemērojot 2. pantu, kā arī apspriedes par jebkuriem citiem jautājumiem, kuros domu apmaiņu uzskata par lietderīgu;

b) sniegt atzinumus pēc savas ierosmes vai atzinumus, ko prasa Komisija, par šīs direktīvas piemērošanu dalībvalstīs;

c) būt par forumu viedokļu apmaiņai par jautājumiem, kas būtu jāiztirzā ziņojumos, kuri dalībvalstīm jāsniedz saskaņā ar 16. panta 3. punktu, un par to metodiku;

d) pārrunāt to regulāro apspriežu iznākumu, kas Komisijai ir ar raidorganizāciju, producentu, patērētāju, ražotāju, pakalpojumu sniedzēju, arodbiedrību un radošo apvienību pārstāvjiem;

e) veicināt informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju par stāvokli un regulatīvo darbību attīstību attiecībā uz audiovizuālo mediju pakalpojumiem, ņemot vērā Savienības audiovizuālo politiku, kā arī attiecīgu tehnikas attīstību;

f) pārbaudīt jebkuras šīs jomas attīstības tendences, kurās domu apmaiņa šķiet lietderīga.

▼B

XI NODAĻA

▼M1

DALĪBVALSTU REGULATĪVĀS IESTĀDES UN STRUKTŪRAS

30. pants

1. Katra dalībvalsts izraugās vienu vai vairākas valsts regulatīvās iestādes, struktūras vai abas. Dalībvalstis nodrošina, ka tās ir juridiski nošķirtas no valdības un funkcionāli neatkarīgas no savas attiecīgās valdības un no jebkuras citas publiskās vai privātās struktūras. Tas neskar iespēju dalībvalstīm veidot regulatorus, kas pārtrauga dažādas nozares.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts regulatīvās iestādes vai struktūras savas pilnvaras īsteno objektīvi un pārredzami un saskaņā ar šīs direktīvas mērķiem, it īpaši mediju pluralismu, kultūras un valodu daudzveidību, patērētāju aizsardzību, pieejamību, nediskrimināciju, iekšējā tirgus pienācīgu darbību un godīgas konkurences veicināšanu.

Pildot uzdevumus, kas tām uzticēti valsts tiesību aktos, ar kuriem īsteno Savienības tiesību aktus, valsts regulatīvās iestādes vai struktūras neprasa un nesāņem norādījumus ne no vienas citas struktūras. Tas neliedz īstenot pārraudzību saskaņā ar valsts konstitucionālajām tiesībām.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts regulatīvo iestāžu vai struktūru kompetence un pilnvaras, kā arī veidi, kā tās tiek sauktas pie atbildības, ir skaidri noteikti tiesību aktos.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts regulatīvajām iestādēm vai struktūrām ir atbilstoši finanšu līdzekļi un cilvēkresursi, un izpildes pilnvaras savu funkciju efektīvai īstenošanai un *ERGA* darba atbalstīšanai. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts regulatīvajām iestādēm vai struktūrām ir nodrošināti atsevišķi ikgadējie budžeti, kurus publisko.

5. Dalībvalstis savos tiesību aktos paredz nosacījumus un procedūras valsts regulatīvo iestāžu vai struktūru vadītāju vai koleģiālās struktūras locekļu, kas pilda minēto funkciju, iecelšanai un atlaišanai, tostarp pilnvaru termiņa laiku. Procedūras ir pārredzamas, nediskriminējošas un nodrošina vajadzīgo neatkarības līmeni. Valsts regulatīvās iestādes vai struktūras vadītāju vai tādas koleģiālās struktūras locekļus, kura valsts regulatīvajā iestādē vai struktūrā pilda minēto funkciju, var atlaist tad, ja viņi vairs neatbilst savu pienākumu pildīšanai vajadzīgajiem nosacījumiem, kas iepriekš noteikti valsts līmenī. Lēmumu par atlaišanu pienācīgi pamato, par to iepriekš brīdina un to publisko.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts līmenī pastāv efektīvi pārsūdzības mehānismi. Pārsūdzības iestāde, kas var būt tiesa, ir neatkarīga no pārsūdzībā iesaistītajām pusēm.

▼ M1

Kamēr nav pārsūdzības iznākuma, valsts regulatīvās iestādes vai struktūras lēmums paliek spēkā, ja vien saskaņā ar valsts tiesību aktiem netiek noteikti pagaidu pasākumi.

30.a pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts regulatīvās iestādes vai struktūras veic atbilstošus pasākumus, lai cita citai un Komisijai sniegtu informāciju, kas nepieciešama šīs direktīvas, jo īpaši 2., 3. un 4. panta, piemērošanai.

2. Saistībā ar informācijas apmaiņu saskaņā a 1. punktu, kad valsts regulatīvās iestādes vai struktūras no to jurisdikcijā esoša mediju pakalpojumu sniedzēja saņem informāciju par to, ka tas sniegs pakalpojumu, kas pilnībā vai galvenokārt vērsts uz auditoriju citā dalībvalstī, valsts regulatīvā iestāde vai struktūra tajā dalībvalstī, kurai ir jurisdikcija, informē valsts regulatīvo iestādi vai struktūru mērķauditorijas dalībvalstī.

3. Ja tās dalībvalsts regulatīvā iestāde vai struktūra, kuras teritorijā atrodas citas dalībvalsts jurisdikcijā esoša mediju pakalpojumu sniedzēja mērķauditorija, nosūta lūgumu, kas attiecas uz minētā mediju pakalpojumu sniedzēja darbībām, tās dalībvalsts regulatīvajai iestādei vai struktūrai, kurai ir jurisdikcija attiecībā uz minēto sniedzēju, pēdējā minētā regulatīvā iestāde vai struktūra dara visu iespējamo, lai lūgumu izskatītu divu mēnešu laikā, neskarot stingrākus termiņus, kas piemērojami, ievērojot šo direktīvu. Pēc pieprasījuma mērķauditorijas dalībvalsts regulatīvā iestāde vai struktūra tās dalībvalsts regulatīvajai iestādei vai struktūrai, kurai ir jurisdikcija, sniedz jebkuru informāciju, kas var palīdzēt lūguma izskatīšanā.

30.b pants

1. Ar šo tiek izveidota Eiropas Audiovizuālo mediju pakalpojumu regulatoru grupa (*ERGA*).

2. Tajā ietilpst audiovizuālo mediju pakalpojumu jomā darbošos valsts regulatīvo iestāžu vai struktūru pārstāvji, kuru galvenais uzdevums ir pārraudzīt audiovizuālo mediju pakalpojumus, vai – gadījumos, kad valsts regulatīvās iestādes vai struktūras nav – citi noteiktā kārtībā izraudzīti pārstāvji. *ERGA* sanāksmēs piedalās Komisijas pārstāvis.

3. *ERGA* uzdevumi ir šādi:

a) sniegt tehnisko ekspertīzi Komisijai:

— sakarā ar tās uzdevumu nodrošināt šīs direktīvas konsekventu īstenošanu visās dalībvalstīs,

— jautājumos, kas saistīti ar tās kompetencē esošiem audiovizuālo mediju pakalpojumiem;

b) apmainīties ar pieredzi un paraugpraksi attiecībā uz audiovizuālo mediju pakalpojumu tiesiskā regulējuma piemērošanu, tostarp attiecībā uz pieejamību un medijpratību;

▼M1

- c) sadarboties un sniegt saviem locekļiem šīs direktīvas piemērošanai nepieciešamo informāciju, jo īpaši attiecībā uz 3., 4. un 7. pantu;
- d) pēc Komisijas pieprasījuma sniegt atzinumus par tehniskajiem un faktiskajiem aspektiem jautājumos, ievērojot 2. panta 5.c punktu, 3. panta 2. un 3. punktu, 4. panta 4. punkta c) apakšpunktu un 28.a panta 7. punktu.
4. *ERGA* pieņem savu reglamentu.

▼B

XII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

31. pants

Jomās, ko šī direktīva nekoordinē, tā neietekmē dalībvalstu tiesības un pienākumus, kas izriet no pastāvošajām konvencijām attiecībā uz telekomunikācijām vai apraidi.

32. pants

Dalībvalstis dara Komisijai zināmu to savu galveno noteikumu tekstu, kurus tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

▼M1*33. pants*

Komisija uzrauga, kā dalībvalstis piemēro šo direktīvu.

Komisija vēlākais līdz 2022. gada 19. decembrim un pēc tam ik pēc trim gadiem Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai iesniedz ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu.

Lai novērtētu šīs direktīvas ietekmi un pievienoto vērtību, Komisija vēlākais līdz 2026. gada 19. decembrim Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz *ex post* izvērtējumu, attiecīgos gadījumos tam pievienojot priekšlikumus direktīvas pārskatīšanai.

Komisija pienācīgi informē kontaktkomiteju un *ERGA* par to attiecīgo darbu un darbībām.

Komisija nodrošina, ka no dalībvalstīm saņemtā informācija par jebkādiem pasākumiem, ko tās ir veikušas jomās, kuras koordinē ar šo direktīvu, tiek nodota kontaktkomitejai un *ERGA*.

33.a pants

1. Dalībvalstis popularizē un veic pasākumus medijpratības attīstīšanai.

▼ **M1**

2. Par 1. punkta īstenošanu dalībvalstis ziņo Komisijai līdz 2022. gada 19. decembrim un pēc tam ik pēc trīs gadiem.
3. Pēc apspriešanās ar kontaktkomiteju Komisija nāk klajā ar norādēm par šādu ziņojumu darbības jomu.

▼ **B**

34. pants

Ar šo atceļ Direktīvu 89/552/EEK, kā tā grozīta ar I pielikuma A daļā uzskaitītajām direktīvām, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem, kad tām attiecīgās direktīvas jātransponē savos tiesību aktos, kā izklāstīts I pielikuma B daļā.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā.

35. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

36. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

I PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar tās turpmāko grozījumu sarakstu

(kā minēts 34. pantā)

Padomes Direktīva 89/552/EEK
(OV L 298, 17.10.1989., 23. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva
97/36/EK
(OV L 202, 30.7.1997., 60. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva tikai 1. pants
2007/65/EK
(OV L 332, 18.12.2007., 27. lpp.)

B DAĻA

Termiņu uzskaitījums transponēšanai valsts tiesību aktos

(kā minēts 34. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai
89/552/EEK	1991. gada 3. oktobris
97/36/EK	1998. gada 31. decembris
2007/65/EK	2009. gada 19. decembris

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 89/552/EEK	Šī direktīva
1. panta ievadfrāze	1. panta 1. punkta ievadfrāze
1. panta a) punkta ievadfrāze	1. panta 1. punkta a) apakšpunkta ievadfrāze
1. panta a) punkta pirmais ievilkums	1. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts
1. panta a) punkta otrais ievilkums	1. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts
1. panta b) līdz m) punkts	1. panta 1. punkta b) līdz m) apakšpunkts
1. panta n) punkta i) apakšpunkta ievadfrāze	1. panta 1. punkta n) apakšpunkta ievadfrāze
1. panta n) punkta i) apakšpunkta pirmais ievilkums	1. panta 1. punkta n) apakšpunkta i) punkts
1. panta n) punkta i) apakšpunkta otrais ievilkums	1. panta 1. punkta n) apakšpunkta ii) punkts
1. panta n) punkta i) apakšpunkta trešais ievilkums	1. panta 1. punkta n) apakšpunkta iii) punkts
1. panta n) punkta i) apakšpunkta ceturtais ievilkums	1. panta 2. punkts
1. panta n) punkta ii) apakšpunkta ievadfrāze	1. panta 3. punkta ievadfrāze
1. panta n) punkta ii) apakšpunkta pirmais ievilkums	1. panta 3. punkta i) apakšpunkts
1. panta n) punkta ii) apakšpunkta otrais ievilkums	1. panta 3. punkta ii) apakšpunkts
1. panta n) punkta ii) apakšpunkta trešais ievilkums	1. panta 3. punkta iii) apakšpunkts
1. panta n) punkta iii) apakšpunkts	1. panta 4. punkts
2. pants	2. pants
2.a panta 1., 2. un 3. punkts	3. panta 1., 2. un 3. punkts
2.a panta 4. punkta ievadfrāze	3. panta 4. punkta ievadfrāze
2.a panta 4. punkta a) apakšpunkts	3. panta 4. punkta a) apakšpunkts
2.a panta 4. punkta b) apakšpunkta ievadfrāze	3. panta 4. punkta b) apakšpunkta ievadfrāze
2.a panta 4. punkta b) apakšpunkta pirmais ievilkums	3. panta 4. punkta b) apakšpunkta i) punkts
2.a panta 4. punkta b) apakšpunkta otrais ievilkums	3. panta 4. punkta b) apakšpunkta ii) punkts
2.a panta 5. un 6. punkts	3. panta 5. un 6. punkts
3. pants	4. pants
3.a pants	5. pants
3.b pants	6. pants
3.c pants	7. pants
3.d pants	8. pants
3.e pants	9. pants
3.f pants	10. pants
3.g panta 1. punkts	11. panta 2. punkts
3.g panta 2. punkta pirmās daļas ievadfrāze	11. panta 3. punkta pirmās daļas ievadfrāze
3.g panta 2. punkta pirmās daļas pirmais ievilkums	11. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts
3.g panta 2. punkta pirmās daļas otrais ievilkums	11. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts
3.g panta 2. punkta otrā, trešā un ceturtnā daļa	11. panta 3. punkta otrā, trešā un ceturtnā daļa
3.g panta 3. punkts	11. panta 4. punkts
3.g panta 4. punkts	11. panta 1. punkts
3.h pants	12. pants
3.i pants	13. pants
3.j pants	14. pants

▼B

Direktīva 89/552/EEK	Šī direktīva
3.k pants	15. pants
4. panta 1., 2. un 3. punkts	16. panta 1., 2. un 3. punkts
4. panta 4. punkts	—
5. pants	17. pants
9. pants	18. pants
10. pants	19. pants
11. pants	20. pants
14. pants	21. pants
15. pants	22. pants
18. pants	23. pants
18.a pants	24. pants
19. pants	25. pants
20. pants	26. pants
22. pants	27. pants
23. pants	28. pants
23.a pants	29. pants
23.b pants	30. pants
24. pants	31. pants
—	32. pants
26. pants	33. pants
—	34. pants
—	35. pants
27. pants	36. pants
—	I pielikums
—	II pielikums